

Stockholm 14. X. 1900.

Kära vänner!

När man börjar, så fortsätter man.
Här från 1 nu igen ett brev från den
late brefskiparen. Proven är inte.
Jag skaffer icke efter pengar eller
annat, utan endast af kärleksfulla
känslor till er alla.

Hela lördagen från 10 p.m. till
11,45 e.m. tillbragte jag i Åbo.
Ganska gemytligt. Tack se både dom-
kyrkan och slottsmuseet. Åt fukost
på teaterrestauranten, middag på järn-
vägshotellet och p.m. kaffe i ett café
vid Nikolaitorget (vid domkyrkan). På teater-
restauranten skulle det vara kyckling som
varm rätt. Jag väntas och väntas och äter
mig sprickmätt af smörgärbordet. Slutli-
gen ett tag upfinnes sig den lille, blyge
kyckaren i matsalen - Tomkänst. "Nå,
hur gör det med kycklingen?" "pröjar
jag..." "Ah," svarar han en smula förlä-
get (han säger väl, att jag var från någon
bättre stad), "man serveras sig själf

(Köket är i tredje våningen.)

här ute i skänkrummet." Åha, och så gjorde jag det. Så järnvägsstationen satte jag efter maten och fantiserade på det gamla skället till pian och gjorde bufforna öfver sig fortgjorda.

Den väktmästaren, som visade mig kypkåkan, var så komisk! Pratsam så det förlög. "Si, härrarna (jag var ensam), den nya söskan kommer färde hösten." "Jaa, ä di int vara vackra glasmålningarna! Katarina Månsdotter flyttning hos Finland. Si härrarna två pragera. Hon lämnar kronorna ena parskett, lutar mot vapnena på andra parskett. De föreställa flyttning." "Åa, si härrarna, gamla tiden katolikkyrkan hålla alltid bönenas här i kalfvenna å folke sitta bänkarna." "Ja, Ahrenberg var här å svapa väggarna å ketta lite gamla målningarna, men kunna int restaureras, å så väggarna blefi svappade hvita." Etc., jag hade ganska svårt att hålla mig.

Åkerparten å nybyggda, fint och bekvämt inredda Bore II var något stormigt. Natten sof jag ganska bra, men när vi kommo ut på Ålands

haf, började det rulla. Jag steg därför
icke upp utan låg verkligen stilla och
mådde bra, ehuru jag tyckte mig höra
sjukdomsljud från andra hytter. Sam-
gerarna voro få och jag hade min
Hellas' nya cusam. Sedan äto fukost
ombord och '12 2-tiden voro vi i Stock-
holm. Doktorinnan Lander och Lektor
Edström voro mig till mötes. Med lek-
torn foro vi till mitt nya logis,
Ostermalmsgatan 46 hos enkefru
doktorinnan Olivia Mossberg. Detta
är ett trepligt logis i Stockholms
nyaste och vackraste stadsdel. Ett
välmöbleradt rum åt solsidan. Fukost
och kvällsvard intages jag hemmavid.
Jag hos Lektor Edström, som bor nästan
steg härifrån.

Jag voro vi på middag med Ed-
ströms hos ingenior Knös ute på Vår-
stan. Jag måste här återgiva en li-
ten anekdot, som jag hörde där. In-
genior Knös hade i somras givit någon
bedort sammantreffat med ett feiskt
kopäd, som var där för något lidande.

"Har kopädet någon orsaker?" ha-
de bedoläkaren frågat.

"Nej, det har jag inte", warade

högskolan.

"Röker högskolan?"

"Tjaa, inte mer än fyrtio eller femtio papyrosser om dagen."

"Ah - det går inte! Fortsätt högskolan spiritus?"

"Nej - jag tar endast fyra eller fem snapsar till kvällen."

"Ah! Än groggar du för kvällen?"

"Tja - fem eller sex toddys om kvällen."

Här var jag tvungen interlokutera, när vi skrattat en smula, att svenske herrar icke skola dömma oss finnas i gemen efter ett högskoleligt undantag.

När i skåpen, är min adress Östermalmsgatan 46 hos Fru Mossberg. Eller: Teos. Centralbyrå, Engelbäcksgatan 7.

Män väl alle man!

Vännen

Tekka.

P. S. Hundra mark gaf John åt mig. Den andra hundran bad jag honom sända till Yrjö att sättas på sparbanken.